

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

paternam Libentij primi archiepiscopi temporibus, in-
 nuente Bernhardo duce Saxoniae, iussit in praeposituram
 consecrari: & se ecclesiae captiuum constituens, ter se re-
 demit, donatis in auro, serico, gemmis, & alijs ecclesiae
 ornamentis: vt ditissimum statim caenobium efficeret.
 Pro virtute autem hic Henricus cognominatus est
 Brunus. Filius eius Sifridus Stadium communiuit: Annales
 tradunt edificasse: Potuit quidem renouare collapsum.
 Sed est longè vetustius oppidum illa Sifridi memoria,
 quae vix ad Hericum II. peruenit, hoc est, parum supra
 Christi annos mille. Translatum ferunt de alio loco, vbi
 Dorstadium prius vocaretur: Sed an hoc tempore, vel
 quo alio, per incuriam, sicut multa, veteres transiere.
 Sifridus ergo tunc communiuit: arcem extruxit, vt praes-
 idium esset aduersus Danorum & Normannorum in-
 cursiones: qui vetus sibi dominium in omnem Saxoniam
 contenderant vendicare. Parum autem profuit illa mu-
 nitione: Nam hostes per Albim ascendentes, oppidum cum
 arce ceperunt: principes traxere captiuos, & tenebant,
 si forte magno aere persoluto redimerentur. Quo tempore
 piscatoria adducta scapha, alter elabatur: Variant
 enim scriptores. Nam alij elapsum contendunt Sifridum,
 alij fratrem Tiadericum: Qui remansit, ira Danorum
 male mulctatur, truncatis, vt ferunt, manibus. Qui vero
 elabatur, euocato duce Saxoniae, cum armatis plurimum
 hostes aggreditur: quibus partim fufis, partim captis,
 partim fugatis, fratrem liberat: captos agit in crucem.
 Diu manebat inde loco nomen, vt Dworgebuer dice-
 tur.

CAPVT VI.

Sifridus ducta vxore genuit filium: Frater sine here-
 de decessit. Sifridus iunior genuit comitem Lud-
 rium.

rum: Hic ex amita Rodulphi Sueni, quem Saxones regem creatum opposuere Henrico IIII. genuit Vdonem primum, qui factus est, vt aiunt annales, marchio. Cuius etiam tempore comitatus Stadenſis redijt ad eccleſiam Bremensẽ, & datur in feudum Vdoni: Nam vsque in illum diem videntur Imperatores in eo suum ius constituisse. Vdo primus genuit secundum, cum aliquot fratribus Rudolpho, Hẽrico Longo. Vdo secundus genuit Henricum sine prole defunctum. Rudolphus genuit Rudolphum in Thietmarsia cæsus: genuitq; Hartvicum maiorem eccleſie Bremensis præpositum: qui patrimonium suum, hoc est, terrã Thietmarsie, donauit eccleſie Bremensi, & recepit comitatum Stadenſem, qui iam per Henrici nouissimi de sanguine Sifridi, & Friderici aduena mortem redibat ad eccleſiam: Vnde trahitur, comitatũ Stadenſem cum vicina terra palustri, & Thietmarsiam vltra fluuiũ Albim, fuisse in patrimonio Vdonis primi: qui sic inter filios diuisisse creditur, vt haberet Vdo minor comitatum Stadenſem, & frater eius Rudolphus Thietmarsiam, in qua filius eius incunctanter eius loci comes, vt testantur annales, cæsus occubuit. Nec erat is primus comes in illo suo comitatu cæsus: Nam & ante Vdonem primum Thietmarsia dominum Idanobilis ex Sueuia mulier, quæ patruum habuit Henricũ Imperatorem IIII. & auunculum Leonem Papam IX. prius Brunonem dictum, cum esset episcopus Tullensıs, post Lippoldum primum maritum iam fato functum, nupsit Dedoni comiti, & deinde Etelero Albo, in Thietmarsia post inuicem cæsıs. Itã populus ab initio infrenis, etsi duobus primis Saxonie, deinde comitibus subesset, toties tamen cæsıs dominis, se in libertatem vendicauit: Aliquoties tamẽ coactus à principibus parere, iugum accepit.

pit.

pit, sed quamprimum potuit, reiecit: Nunc autem permutatione Hartwici, primum propositi, deinde archiepiscopi Bremensis, concessit, immò redijt ea terra in us ecclesie: cum ille comitatũ Stadensem accepisset compensatum: qui etiam morte eius conglutinator est ecclesie. Et hoc quidem non inutili digressionem, auersi proposito, reuertamur in id vnde exiimus.

CAPVT VII.

Imperator Lotharius non longè ante nouissimam expeditionem Italicam, in qua defecit, descendit in Hertzuelde Bremensis diocesis, (Nã est & aliud eius nominis & religionis monasterium in diocesi Mogunina) & pecuniam sexcentarum argenti marcharum, quam Fridericus Stadenfis comes pro anima sua reliquit monasterio, abstulit altari, adstruens intestati bonafisco deberi: Ducatũ autem Saxonie, quem ipse Imperator hactenus tenuit, dedit genero suo Bauaria duci, qui patrem habuit ðwelpũ, & matrem filiam Magnouissimi ducis ex linea Hermanni. Quo tempore monasterium virginum de Helsinge, vbi nouem per successionem temporum habuit abbatissas, per Luthmundum propositum Vicelini discipulum, transfertur in Treuerenam, vbi manet vsque hodiè in magna rerum tenuitate, dum religionem habet in postremis. Sed Imperator Lotharius interim vocatus à pontifice, in Italiã transijt cum expeditis copijs: cum gener eius agmina iungeret, magnam Bauarorum manum. Coactus per Imperatorem Rogerius Normannus, in quem ducebatur, imperata facere per pontificem & Imperatorem, ilicò manus dedit. Iam verò dudum antè in Saxonia monasterium donarum, quod fundauerat comes de Haldeleue, mutauit Lotharius in conuentum virorum ordinis diuini.